

hold dertil foreslaar Kontoen nedjat med 3,000 Rb. Med disse Bemærkninger har jeg gjennemgaaet Vædringsforslagene til § 22. Jeg tror, at der i Betænkningen er et Par enkelte Smaating at omtale. Den høitagtede Minister har forlangt, at han maatte faae Lov til ikke blot som hidtil at give værdige og trængende Svalider brugte Baabenfrakter, Benklæder og Suer, men ogsaa til lige brugte Rapper. Udvalget har ikke troet at ville modsætte sig dette Forlangende, som er fremkommet i Annærkningerne til Budgettet; men man har ønsket Meddelelse om, i hvilket Omfang Bemyndigelsen i det Hele benyttes, og hvorledes Fordelingen finder Sted omkring i Landet, idet man jo ikke kan være ganske blind for, at det naturligen kunde falde saaledes, at navnlig de af Svaliderne, der bo nærved selve Depotet, navnlig i Kjøbenhavn, ville have en lettere Udgang til at faae Andel i de enkelte brugte Dele, som saaledes blive tilovers for dem, hvorimod det selvfølgelig er Udvalgets Mening, at værdige, trængende Svalider over hele Landet, hvor de end bo, skulde have lige Udgang til at konkurrere til den Hjælp, som paa denne Maade efter en skjøn Anvendelse kunde fremkomme. Under Nr. 137 i Betænkningen har man opfordret til, at man for næste Aar vil opsøre til Udgift under Konto E. Beklædningsgjenstande, Munderingsvæsen, den Pris for Udsærd Klæde, som det maa siges at være værd i Handel og Vandel, hvorefter da Overskudet fra selve Fabriken kan blive saa meget større, som Prisen derved bliver forhøjet; men hvorved i det Hele Budgetteringen vil blive mere svarende til Virkeligheden. Jeg skal ikke opholde Thinget med flere Bemærkninger paa dette Stadium.

Fugen: Jeg skal tillade mig med nogle Ord at omtale de Punkter i det foreliggende Ufsnit af Finantslovsforlaget, i hvilke den større og den mindre Halvdel af Finantsudvalget ikke har været enig. Med Hensyn til det første Punkt paa Afstemningslisten nemlig Forslaget under Nr. 67 beklager jeg, at det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther), som har stillet dette Vædringsforslag, ikke er tilstede, og idet jeg haaber, at han under Forhandlingerne vil komme tilstede og nærmere motivere Grunden til dette Vædringsforslag, skal jeg ligesom den ærede Ordfører oppebie at udtale mig derom, indtil det ærede Medlem har gjort det. Jeg skal særlig forbeholde mig at omtale dette Punkt senere, idet jeg har den Formening, at de Grunde, som have bevæget i det Mindste nogle Medlemmer af Udvalgets Mindretal til ikke at slutte sig til det fremkomne Vædringsforslag, ere noget anderledes end de, der paa Mjertallets Vegne ville blive fremsatte af den ærede Ordfører. — Vædringsforlaget under Nr. 68 skal jeg ikke omtale, førend jeg har hørt den høitæredede Krigsminister udtale sig derom. — Med Hensyn til Vædringsforslagene under

Nr. 74 og 75 har Udvalget delt sig, idet Mindretallet ikke har kunnet tiltræde de stillede Vædringsforslag. Svad Vædringsforlaget under Nr. 74 angaar, da gaar det ud paa at nedsette den forlangte Sum af 7,000 Rb. til Friktions- og Brandrør med 2,000 Rb. Der er tidligere, som af den ærede Ordfører bemærket, bevilget 4,000 Rb. dertil, og der er i Aar forlangt 7,000 Rb.; Mjertallet vil gaa til 5,000 Rb., men Mindretallet vil give de fulde 7,000 Rb., som Ministeren har forlangt. Det er ganske rigtigt, som den ærede Ordfører sagde, en Skjønssag; men paa den anden Side skal jeg fremhæve, at det fremgaar af de Oplysninger, som Udvalget har faaet, at der ved Hæren er Trang til Friktions- og Brandrør, og at der er en ikke ringe Nødvendighed for, at de blive anskaffede saa snart som muligt, for at Beholdningen kan blive saa stor, som man anser det for nødvendigt for Hæren. Nu gif den ærede Ordfører ud fra, at Vædringsforlaget under Nr. 75 havde en lignende Karakter som det under Nr. 74; dette kan jeg imidlertid ikke indrømme. Vædringsforlaget under Nr. 74 gaar jo nemlig ud paa at forsøge den Beholdning af Friktions- og Brandrør, som man har, og dersom man ikke giver Bevillingen, bliver Beholdningen ikke forøget, hvorimod Forslaget under Nr. 75 omhandler Anskaffelsen af Ammunition for Gaandvaaben. Men den Mængde Ammunition for Gaandvaaben, der skal anskaffes, beror paa, hvor meget der ved de aarlige Øvelser skal bortskydes, og dette er atter bestemt ved de særlige Reglementer, saaledes at der hvert Aar ifølge Reglementerne bortskydes en vis Masse Ammunition for Gaandvaaben. Dersom den Masse, der bortskydes, er dyrere det ene Aar end det andet, saa maa den Bevilling, der forlanges dertil, selvfølgelig være højere, er den billigere, ja, saa kan Bevillingen gjerne være lavere; men enten der bevilges en højere eller en lavere Sum, vil Krigsbestyrelsen i alle Tilfælde være nødsaget til at holde sig til Reglementerne, altsaa bortskyde den samme Masse Ammunition, og det vil først bagefter af det, der er bortskudt, kunne ses, hvor stor en Bevilling der vil være fornøden. Naar man altsaa paa denne Konto kniber 3,000 Rb. af, saaledes som Mjertallet her har foreslaaet, saa opnaa vi i Grunden Intet derved; thi dersom den Ammunition, som kan anskaffes for den tilbageblivende Sum, ikke er tilstrækkelig til Øvelsene, saa bliver der taget op af Beholdningerne, og altsaa vil det samme Kvantum i ethvert Tilfælde gaa med, men bevilge vi den fulde Sum, ville Beholdningerne ikke blive angrebne, bevilge vi derimod ikke den fulde Sum, blive Beholdningerne angrebne. Det er et noget vanskeligt Forhold. Jeg negter ikke, at det vilde være meget sikrere og behageligere, dersom man fra Bevillingsmagtens Side vilde kunne give en bestemt Bevilling paa netop den Del af Ammu-